

Таким образом, принципы НКМ выступают как предельно общие методологические регулятивы, получающие специфическую интерпретацию в конкретном научном исследовании. Конкретизация образуе то пределенную научно-исследовательскую программу — формирование правовой карты мира.

Список использованных источников

1. Бляхер Е. Д., Волынская Л. М. Картина мира и механизмы познания / Е. Д. Бляхер, Л. М. Волынская. – Душанбе: Ирфон, 1976. – 151 с.
2. Микешина Л. А. Научная картина мира как мировоззренческая форма знания / Л. А. Микешина // Научная картина мира: логико-гносеологический аспект: сборник научных трудов / П. С. Дышлевый, В. С. Лукьянец / Институт философии (Академия наук Украинской РСР), Научный совет по проблеме «Философские вопросы современного естествознания» (Академия наук Украинской РСР). – К.: Наук. думка, 1983. – 269 с.
3. См.: Лутай В. С. Роль диалектической логики в разработке единой научной картины мира / В. С. Лутай // Научная картина мира: логико-гносеологический аспект: сборник научных трудов / П. С. Дышлевый, В. С. Лукьянец / Институт философии (Академия наук Украинской РСР), Научный совет по проблеме «Философские вопросы современного естествознания» (Академия наук Украинской РСР). – К.: Наук. думка, 1983. – 269 с.
4. Мостепаненко М. В. Философия и методы научного познания / М. В. Мостепаненко. – Издательство: Лениздат, 1972. – 264 с.
5. Михайловский В. Н., Хон Г. Н. Диалектика формирования современной научной картины мира / В. Н. Михайловский, Г. Н. Хон. – Л.: Изд-во Ленинградского ун-та, 1989. – 128 с.

СЕЛЕЗНЬОВ В. Є.

Національний університет «Одеська юридична академія»,
доцент кафедри права Європейського Союзу та порівняльного правознавства,
кандидат юридичних наук

АДАПТАЦІЯ ПРАВА УКРАЇНИ ДО ПРАВА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ У СФЕРІ ЗАХИСТУ ПРАВ ЛЮДИНИ

Важливим елементом реформ, що тривають в Україні, є процес приведення національного права у відповідність до права Європейського Союзу, також даний процес розуміють як гармонізацію, зближення та апроксимацію права.

Законодавство України визначає процес приведення законів України та інших нормативно-правових актів у відповідність з *acquis communautaire* як адаптацію законодавства. При цьому під *acquis communautaire* розуміється правова система Європейського Союзу, яка

включає акти законодавства Європейського Союзу (але не обмежується ними). На відміну від законодавства правова доктрина містить безліч теорій до розуміння змісту та визначення *acquis communautaire*.

Проголошений нашою державою стратегічний курс на інтеграцію до Європейського Союзу передбачає всебічне входження в європейський політичний, економічний, а також правовий простір. Адаптація національного законодавства з правом ЄС є однією з найважливіших умов для поглиблення співробітництва з Європейським Союзом та поступової інтеграції до його лав будь-якої країни, що має намір увійти до його складу. Україна, що перебуває на стадії підготовки асоціації, вже тепер може й повинна здійснювати певні кроки до гармонізації та уніфікації свого законодавства з правом Європейського Союзу. На думку В. І. Муравйова Україна, не будучи членом ЄС, може приймати нормативно-правові акти, що відповідають праву ЄС, здійснюючи у такий спосіб непряму гармонізацію [1].

У повідомленні Європейської Комісії для Ради та Європейського Парламенту «*Wider Europe — Neighbourhood: A New Framework for Relations with our Eastern and Southern Neighbours*», був введений новий термін — «вирівнювання» (англ. — *aligning*). Так, зазначається, що Європейський Союз пропонує сусіднім державам перспективи більш глибокої економічної інтеграції в ЄС за умови конкретних досягнень в сфері «вирівнювання» національного законодавства з *acquis* ЄС. В силу близькості значення

О. М. Гладенко пропонує використовувати поняття «вирівнювання» в якості рівнозначним поняттю «зближення» [2].

Питання про приведення національного законодавства України у відповідність із законодавством Європейського Союзу набуває сьогодні неабиякого значення для захисту прав людини в Україні, яка б отримала змогу розвиватись у єдиному європейському правовому полі. Зокрема, як відомо, саме питання невідповідності нашого законодавства європейському праву прав людини є ключовим чинником, який гальмує процес інтеграції України до Європейського Союзу.

В даному контексті варто погодитись із думкою академіка С. В. Ківалова, який вважає що «сфера захисту прав людини в Україні має бути піднята на належний рівень, що відповідає світовим демократичним стандартам». Особливе значення при цьому, на думку С. В. Ківалова, має відігравати ознайомлення та використання здобутків європейського права в галузі прав людини [3].

Набуття незалежності Україною та визнання її суверенною державою зі сторони європейських держав, надало зовнішній політиці безпрецедентної можливості самостійно обирати напрями подальшого розвитку та умови співробітництва.

Звертаючи увагу на зміст Угоди про асоціацію в контексті посилення захисту прав людини в Україні слід зазначити, що Угода про асоціацію

між Європейським Союзом та Україною передбачає реалізацію низки важливих реформ і впровадження європейських стандартів і норм, які мають встановити національні гарантії прав та свобод людини та піднести якість життя громадян на новий рівень.

Угодою про асоціацію передбачено, що в законодавство України має бути інкорпорована значна частина правової спадщини ЄС (*acquis communautaire*). Україна, таким чином, стає інтегральною складовою сучасної Європи.

У цьому сенсі надзвичайно важливо, що положення Угоди про асоціацію є юридично зобов'язуючими. Зрозуміло, що враховуючи європейську інтеграцію, як пріоритет зовнішньої політики України, система захисту прав людини України на шляху до асоційованого членства має буди спочатку гармонізована з правом Європейського Союзу, а у разі набуття повноправного членства і уніфікована, це передусім означає прийняття Україною на себе низки зобов'язань. Така гармонізація та уніфікація повинні стосуватися прийняття нового та зміни діючого законодавства та застосування його на практиці, поваги до цінностей, на яких ґрунтується Союз.

Успішна реалізація Угоди про асоціацію зробила б Україну органічною складовою тієї частини Європи, яка опирається на європейські цінності.

Список використаних джерел

1. Муравйов В. І. Способи зближення законодавства України та права Європейського Союзу / В. І. Муравйов // Проблеми гармонізації законодавства України з міжнародним правом. – К. : Ін-т законодавства Верховної Ради України, 1998. – С. 138- 140.
2. Гладенко О. М. Проблемы некоторых компаративно-правовых понятий О. М. Гладенко // Порівняльне правознавство: сучасний стан та перспективи розвитку : зб. наук. ст. – К. : Інститут держави і права ім. В. М. Корецького НАН України ; Таврійський національний університет ім. В. І. Вернадського ; Київський університет права НАН України, 2006. – С. 378- 384.
3. Ківалов С. В. Актуальні проблеми судового захисту прав людини в Україні і міжнародні стандарти / С. В. Ківалов // Актуальні проблеми політики : зб. наук. пр. – 2002. – Вип. 13- 14. – С. 3- 9.